

Phân tích đoạn trích trong lòng mẹ

Những bài văn mẫu Phân tích đoạn trích trong lòng mẹ đã được tuyển chọn và biên soạn, mời các bạn tham khảo.

NHỮNG BÀI PHÂN TÍCH ĐOẠN TRÍCH TRONG LÒNG MẸ HAY

Dưới đây là những bài văn hay nhất doctailieu.com biên soạn để giúp các em học sinh tham khảo cách làm và bổ sung vốn từ trước khi làm bài:

Bài số 1 - Phân tích đoạn trích trong lòng mẹ

Nguyễn Hồng là một trong những nhà văn hiện thực xuất sắc của văn học Việt Nam. Ông để lại số lượng tác phẩm tương đối phong phú và giàu giá trị. Ông là nhà văn của những người cùng khổ, đồng cảm và có tình yêu thương tha thiết với họ, bênh vực và bảo vệ những phẩm chất tốt đẹp trong họ. Những ngày thơ ấu là tập hồi kí tiêu biểu cho phong cách Nguyễn Hồng: giản dị, chân thành, đậm chất trữ tình. Trong lòng mẹ thuộc chương thứ IV của tác phẩm, thể hiện tình yêu thương sâu sắc của bé Hồng với mẹ.

Bé Hồng là kết quả của cuộc hôn nhân không hạnh phúc, cha mất sớm, mẹ vì cùng túng phải đi tha phương cầu thực. Hồng sống trong sự ghẻ lạnh, cay nghiệt của bà cô. Dù xa mẹ nhưng cậu luôn nhớ và yêu thương mẹ, khao khát có ngày được gặp lại mẹ. Tình yêu thương đó được thể hiện trong cuộc đối thoại với bà cô và khi bất ngờ được gặp lại mẹ.

Trong tác phẩm gồm hai nhân vật: bà cô, bé Hồng. Qua ngôn ngữ, cử chỉ và tâm trạng của mỗi nhân vật ta thấy được những nét tính cách tiêu biểu, cảm xúc của các nhân vật.

Trước hết bà cô là một người thâm hiểm, độc ác. Trước tình cảnh của Hồng, bà ta “Cười hỏi: Hồng! Mày có muốn vào Thanh Hóa chơi với mẹ mày không?”. Là cười hỏi chứ không phải vì lo lắng, quan tâm mà hỏi, bà ta là kẻ bên ngoài ngọt ngào, yêu thương mà bên trong thực chất là kẻ độc ác, thâm hiểm. Không chỉ vậy từng hành động, lời nói của bà ta còn mang ý xúc phạm đến mẹ bé Hồng, đặc biệt hai chữ “em bé” kéo dài thể hiện rõ sự độc ác, tính toán của bà ta. Trước sự kháng cự yếu ớt của bé Hồng, bà cô tiếp tục cười rồi kể chuyện mẹ Hồng gầy gò, ốm yếu, chật vật với cuộc sống ra sao. Những lời lẽ thâm độc này nhằm làm bé Hồng tổn thương, khiến Hồng oán hận mẹ. Bé Hồng càng đau đớn bao nhiêu thì bà cô càng sung sướng thỏa mãn bấy nhiêu. Bà ta là kẻ độc ác, tàn nhẫn, thích thú khi nhìn người khác đau khổ. Với hình thức đối thoại theo trình tự tăng tiến, người đọc ngày càng thấy rõ sự độc ác của bà cô. Khi nỗi đau của bé Hồng bị đẩy lên cùng cực, bà cô mới “ngậm ngùi”: “Mấy lại rằm tháng tám này là giỗ đầu cậu mày, mẹ mày về dù sao cũng đỡ tủi cho cậu mày, và mày cũng còn phải có họ, có hàng, người ta hỏi đến chứ”, sự ngậm ngùi lại càng cho thấy rõ hơn bản chất trở tráo, xảo trá của mẹ. Bà cô là kẻ độc ác, thâm hiểm, đại diện cho những định kiến hẹp hòi, tàn nhẫn với người phụ nữ trong xã hội cũ.

Bé Hồng là nhân vật chính của đoạn trích, thể hiện tình yêu thương mẹ mãnh liệt. Trước hết là trong cuộc đối thoại với bà cô. Khi nghe bà cô hỏi, là một đứa bé nhạy cảm Hồng nhận ra ngay ý nghĩ cay độc sau giọng nói và nét mặt “rất kịch” của bà cô. Cậu thầm nghĩ về mẹ và không đáp lại lời bà cô, trong lòng cậu vẫn có một niềm tin mãnh liệt chắc chắn thế nào mẹ cũng về, cậu trả lời bà cô mà lòng thất lại, khóe mắt đã bắt đầu cay cay. Rồi liên tiếp bị những lời lẽ bà cô dồn ép, nước mắt cậu chảy ròng ròng, vì thương mẹ, cũng vì đau đớn khi mẹ đã giấu mình sinh em bé. Hai chữ “em bé” như bóp nghẹt trái tim nhỏ bé, non nớt của cậu. Bé Hồng cười dài trong tiếng khóc. Giận dữ vì những hủ tục đã đầy đọa mẹ mình và ước chúng là những vật hữu hình như đầu mẩu gỗ, hay cục thủy tinh mà nhai, mà cắn cho nát vụn mới thôi. Cậu bé đau đớn, xót xa trước những lời gièm pha, xúc xiêm với người mẹ bất hạnh của bà cô. Hồng là một người mang trái tim nhân hậu, có niềm tin và tình yêu thương mẹ sâu sắc.

Tình yêu đó được thể hiện rõ hơn khi Hồng bất ngờ gặp lại mẹ. Bỗng thấy bóng dáng quen thuộc, cậu vội vàng chạy theo: gọi bồi rồi, thở hồng hộc, trán đầm mồ hôi, ríu cả chân lại. Hàng loạt động từ đã cho thấy khao khát gặp mẹ mãnh liệt của Hồng. Khi biết đó chính là mẹ, cậu bé òa khóc nức nở. Đây là những giọt nước mắt bị dồn nén bấy lâu nay, là những giọt nước mắt hạnh phúc chứ không phải những giọt nước mắt phần uất, đau đớn tủi hổ: “Mẹ tôi vừa kéo tay tôi, xoa đầu tôi, thì tôi òa lên khóc rồi cứ thế nức nở”. Cậu nằm trong lòng mẹ và cảm nhận hơi ấm từ mẹ sang mình.

Hình ảnh mẹ trong cảm nhận của Hồng thật gần gũi, thân quen lại vừa có gì đó mới mẻ, lạ lẫm: “vạt áo nâu”, “gương mặt tươi sáng với đôi mắt trong” vẫn thật ấm áp, quen thuộc. Nhưng từ hơi quần áo đến hơi thở của mẹ đều “thơm tho lạ thường”. Những cảm giác của tình mẫu tử bao lâu nay mất đi thì bỗng lại mon man khắp da thịt: “để bàn tay người mẹ vuốt ve từ trán xuống cằm, và gãi rôm ở sống lưng cho, mới thấy người mẹ có một êm dịu vô cùng”. Lúc này chỉ còn tình mẹ con, tình mẫu tử thiêng liêng tồn tại còn bao nhiêu lời nói, ý nghĩ cay độc của bà cô đều tan biến hết thấy.

Nghệ thuật miêu tả tâm lí nhân vật tài tình qua việc xây dựng tình huống, ngôn ngữ và cử chỉ của nhân vật. Nghệ thuật tăng tiến độc đáo, sự độc ác của bà cô ngày càng tăng lên thì cùng với đó tình yêu thương, sự bảo vệ của bé Hồng với mẹ cũng ngày một nhiều hơn. Những hình ảnh so sánh độc đáo, thể hiện được cung bậc cảm xúc, tình yêu thương mẹ mãnh liệt của bé Hồng. Câu chuyện đậm chất trữ tình được thể hiện rõ qua tình huống, nội dung và ngôn ngữ kể chuyện giàu cảm xúc, đầy chất thơ.

Chỉ với một phần trích ngắn ngủi nhưng cũng đủ để người đọc cảm nhận được tình cảm mẫu tử thiêng liêng, sâu sắc mà bé Hồng dành cho mẹ. Không chỉ vậy tác phẩm còn thể hiện niềm cảm thông, lên án những hủ tục phong kiến đã đẩy người phụ nữ vào con đường bất hạnh, cùng cực.

Bài số 2 - Phân tích đoạn trích trong lòng mẹ

Một trong những nhà văn để lại cho tôi ấn tượng nhất có lẽ là Nguyên Hồng. Bởi trong những trang văn của ông chất chứa dào dạt một thứ tình cảm bình yên đến lạ lung, tâm hồn ta sẽ được trở về với những ngày thơ ấu hồn nhiên, được bình yên sau cuộc sông bộn bề, được chìm đắm trong tình yêu thiết tha của tình mẹ. tác phẩm tiêu biểu cho lối phong cách sáng tác ấy chính là “Những ngày thơ ấu” của ông. Đặc biệt là đoạn trích “Trong lòng mẹ”.

Trong trang văn của mình, đều có phần nào đó bóng dáng của Nguyên Hồng, bởi chính tuổi thơ cay đắng, tăm tối của mình luôn là niềm động lực để ông cầm bút sáng tác.

“trong lòng mẹ” nằm trong chương VI của “Những ngày thơ ấu” kể về cuộc sống cơ cực, thiếu thốn tình yêu thương của cậu bé Hồng. Hằng ngày cậu phải chịu sự ghẻ lạnh, đay nghiến và mĩa mai của người cô cùng họ hàng bên nhà nội. Bên cạnh đó còn là hình ảnh một người mẹ nghèo tiều tụy với một tình yêu thương con vô bờ bến. bé Hồng sinh ra là kết quả của cuộc hôn nhân không hạnh phúc. Bố là kẻ nghiện ngập, chết mòn trên bàn thuốc phiện để lại cho mẹ con Hồng một cuộc sống tù túng cực độ cùng những cay nghiệt bên nhà nội, cuối cùng mẹ Hồng phải tha hương cầu thực, bỏ Hồng lại một mình sống với bà cô.

Nguyên Hồng mở đầu đoạn bằng cách kể nhẹ nhàng, nhiều chua xót: “tôi đã bỏ cái khăn tang bằng vải màn trên đầu đi rồi. không phải đoạn tang thầy tôi mà vì tôi mới mua được cái mũ trắng và quần bang đen. Gần đến ngày giỗ đầu thầy tôi, mẹ tôi ở Thanh Hóa vẫn chưa về”. Một chuỗi tuổi thơ cay đắng mở đầu bằng “chiếc khăn tang” trắng gọi lên trong lòng người đọc nhiều xót xa. Bé Hồng vẫn luôn mong ngóng người mẹ phương xa trở về trong ngày giỗ cầu cha. Tác giả được biết mẹ đang ‘bán bóng đèn và bán vàng hương ở chợ’, mẹ làm tất cả để mưu sinh kiếm sống và trở về.

Bé Hồng sống với bà cô cay nghiệt, ghẻ lạnh, luôn dùng những lời độc địa nhất kể về mẹ của bé, để bôi thêm muối vào tâm hồn non nớt kia. Bà cô là hiện thân của một xã hội phong kiến độc ác, nhiều hủ tục, nhiều cay đắng và bé Hồng chính là hiện thân của những người ở dưới đáy cùng xã hội, chịu đựng sự chà đạp và bất công nhất. Trong một lần bà cô gọi Hồng đến và nói “Mày có muốn vào Thanh Hóa thăm mẹ mày không”, một câu hỏi chứa đầy hàm ý khiến trái tim đứa bé run rẩy toan gật đầu đồng ý. Nhưng sau đó cậu đã tỉnh táo nhận ra phía sau của nụ cười đầy gian tà kia của cô mình nên chỉ biết cúi đầu. nỗi khổ của mẹ cậu bọ những hủ tục phong kiến đè bẹp lên, đè lên gang nặng đôi vai để rồi mẹ cậu phải xa cậu. bằng cách xây dựng tâm lí tinh tế, tác giả khiến người đọc không tìm được cảm xúc. Bởi khi nghĩ về mẹ, cậu chỉ “biết cúi đầu im lặng, khóe mắt cay cay”. Dù bà cô có nhắc đến “em bé” có gieo rác thêm bất cứ điều xấu xa nào nhưng cậu vẫn bỏ ngoài tai, vẫn luôn hướng tình cảm mong ngóng tha thiết mẹ về.

Và có lẽ trong đoạn trích này, khung cảnh, phân đoạn lấy đi nhiều nước mắt nhất chính là đoạn hai mẹ con bé Hồng được gặp nhau, chính là nút thắt cao trào tình cảm được bung ra để yêu thương ùa về.

Chỉ một tiếng gọi “Mợ! Mợ! Mợ ơi” khi thấy một người đàn bà giống mẹ thì tình yêu trong bé chực trào ra. Yêu thương lâu nay bị kìm nén giờ đây có dịp bật ra thành tiếng. tiếng gọi ấy khiến người đọc đứt từng khúc ruột, cay đến sống mũi. Khoảng khắc cậu được sà vào lòng mẹ thật cảm động. tác giả dùng những từ ngữ tươi đẹp nhất để diễn tả lại “phải bé lại và lặn vào lòng một người mẹ, áp mặt vào bầu sữa nóng của người mẹ, để bàn tay người mẹ vuốt ve từ trán xuống cằm, và gãi rôm ở sống lưng cho mới thấy người mẹ có một êm dịu vô cùng” câu văn khiến không ít người run rẩy vì độ chân thực cũng như tình thương vô bờ bên của tình mẫu tử.

Cuộc gặp gỡ định mệnh và tình cảm trở nên sâu nặng hơn. Có thể nói người đọc đến đây thở phào nhẹ nhõm vì cuối cùng cậu bé cũng được đền đáp tình yêu thương. Không có sức mạnh nào có thể ngăn được tình cảm thiêng liêng ấy. Bằng lối viết nhẹ nhàng, sâu lắng, cách diễn tả tâm lí sâu sắc và hơn hết bằng tình yêu thương vô bờ bến của tác giả đã khiến người đọc “ôm tim mình” mà khóc. “trong lòng mẹ” luôn in đậm trong người đọc một tình cảm thiêng liêng, chân thành nhất.

Bài số 3 - Phân tích đoạn trích trong lòng mẹ

“Những ngày thơ ấu” của Nguyên Hồng là tập hồi kí viết về những tháng ngày tuổi thơ cay đắng và khắc nghiệt của chính tác giả- một tuổi thơ mồ côi, chịu bao nhiêu tủi cực, thiếu thốn. Và có lẽ, trong tác phẩm, làm cho người đọc cảm động nhất chính là đoạn trích “Trong lòng mẹ”. Đoạn trích đã cho ta hiểu được tình cảnh đáng thương cùng nỗi đau tinh thần bấy lâu của bé Hồng đồng thời là khát khao tình mẫu tử của bé.

Đoạn đầu của đoạn trích khi nhân vật “tôi” kể về chuyện chiếc khăn tang và tin tức về mẹ của mình ta hiểu phần nào về hoàn cảnh của bé Hồng khi ấy. Cha mất, mẹ đi tha hương cầu thực, bé phải sống với họ hàng trong sự ghẻ lạnh. Bà cô bé Hồng, vốn không phải là một người cô hiền lành, một hôm gọi bé Hồng đến gọi chuyện về mẹ bé hỏi bé có muốn vào Thanh Hóa chơi với mẹ hay không.

Vốn là một đứa trẻ nhạy cảm, Hồng như nhận ra ngay ác ý trong lời nói và nụ cười giả dối rất “kịch” của bà cô. Gia đình họ nội của bé Hồng vốn không ưu gì mẹ bé Hồng, luôn tìm cách đề nói xấu mẹ bé Hồng để khiến cho bé ghét mẹ của mình. Có điều, dù họ có tiêm nhiễm vào đầu bé Hồng bao nhiêu điều xấu về mẹ đi nữa thì trong tâm trí bé Hồng, hình ảnh của mẹ bé Hồng liên hiện lên với “vẻ mặt rầu rầu và sự hiền từ”. Là một cậu bé vô cùng yêu mẹ và thông minh, Hồng tự nhủ với lòng mình “đời nào tình thương yêu và lòng kính mến mẹ tôi lại bị những rắp tâm tanh bẩn xâm phạm đến....”.

Nên bé Hồng đã trả lời là không muốn vào đồng thời bé đưa ra niềm tin về chuyện mẹ nhất định sẽ về. Chỉ một câu nói, ta hiểu rằng bé Hồng không chỉ là một cậu bé thông minh, can đảm mà còn rất yêu mẹ, ra sức bảo vệ mẹ trước những cay nghiệt của nhà nội.

Khi bà cô nói mẹ bé Hồng có “em bé”, những lời nói của bà cô mà bé Hồng đau đớn “Nước mắt tôi đã rùng rùng rớt xuống hai bên mép rồi chan hòa đầm đìa ở cằm và ở cổ” và khi bà cô kể cho bé nghe về chuyện có người nhìn thấy mẹ bé Hồng “ngồi cho con bú ở một bên rỏ bóng đèn” “ăn vận rách rưới, mặt mày xanh bủng, người gầy rạc đi”, nỗi đau của bé lại càng như thắt lại: “Cô tôi chưa dứt câu, cổ họng tôi đã nghẹn ứ khóc không ra tiếng.

Giá những cổ tục đã dày đọa mẹ tôi là một vật như hòn đá hay cục thủy tinh, đầu mẩu gỗ, tôi quyết vồ lấy ngay mà cắn, mà nhai, mà nghiến cho kỳ nát vụn mới thôi”. Cách so sánh liên tưởng độc đáo đã làm nổi bật sự căm tức ghê gớm của bé Hồng đối với những cổ tục đã dày đọa mẹ bé, bé chỉ muốn làm sao bóp nát nó để những đau khổ mà mẹ bé phải chịu sẽ mãi mãi biến mất.

Người đọc còn xúc động hơn nữa khi thấy tình cảm hai mẹ con bé Hồng gặp nhau. Khi mới thấy thoáng bóng ai giống mẹ, bé Hồng đã không kìm được lòng mà chạy gọi theo dù biết nếu đó là nhầm lẫn sẽ là một trò cười xấu hổ nhưng tình yêu thương mẹ của bé khi trời dậy đã lôi bé đi, không sao kìm lại được.

Vậy là hai mẹ con bé Hồng gặp nhau trong niềm hạnh phúc. Khi này bé Hồng thấy mẹ mình không hề xơ xác như những gì bà cô tả mà “Gương mặt mẹ tôi vẫn tươi sáng với đôi mắt trong, và nước da mịn làm nổi bật màu hồng của hai gò má”, người mẹ ấy trông tươi đẹp như vậy có lẽ là vì: “ự sung sướng bỗng được trông nhìn và ôm ấp cái hình hài máu mủ của mình mà mẹ tôi lại tươi đẹp như thuở còn sung túc”. Được nhìn thấy con, ôm con trong vòng tay, người mẹ như quên hết mọi cực nhọc, đau khổ và cả khuôn mặt đều ánh lên hạnh phúc.

Trong lúc nằm trong lòng mẹ, Hồng thấy “Hơi quần áo mẹ tôi và những hơi thở ở khuôn miệng xinh xắn nhai trầu phả ra lúc đó thơm tho lạ thường” đồng thời có sự liên tưởng kì lạ “Phải bé lại và lăn vào lòng một người mẹ, áp mặt vào bầu sữa nóng của người mẹ, để bàn tay người mẹ vuốt ve từ trên trán xuống cằm, và gãi rôm ở sống lưng cho, mới thấy người mẹ có một êm dịu vô cùng”. Đó chính là tình mẫu tử thiêng liêng, cao quý vô ngần!

Đọc đoạn trích “Trong lòng mẹ” ta thấy xót xa cho tình cảnh đáng thương của bé Hồng và đồng thời cũng đọc xúc động biết bao trước tình mẫu tử thiêng liêng cao quý

Bài số 4 - Phân tích đoạn trích trong lòng mẹ

Mỗi lần ngồi lật dở và đọc từng trang “Những ngày thơ ấu” của Nguyên Hồng tôi không đọc bằng mắt nữa mà để cho trái tim tự đọc, tự cảm nhận và tự rung động. Văn của ông rất sâu, rất sắc bởi nó cứa vào lòng người niềm thương cảm chân thành nhất. Đoạn “Trong lòng mẹ” trích trong “Những ngày thơ ấu” có lẽ là trích đoạn có sức lay động và ám ảnh người đọc nhất về tình mẫu tử thiêng liêng bất diệt. Bằng ngòi bút tinh tế và tình cảm sâu đậm Nguyên Hồng đã dẫn người đọc khám phá văn chương của mình bằng trái tim.

Nguyên Hồng không thêu dệt một câu chuyện bi lụy ở đâu đó quanh chúng ta mà ông trải lòng lên trang giấy bằng chính cuộc đời, bằng chính tuổi thơ cùng cực, cay đắng và nước mắt của mình.

“Trong lòng mẹ” nằm ở chương IV của “Những ngày thơ ấu” kể về cuộc sống cơ cực, thiếu thốn tình yêu thương của bé Hồng. Hằng ngày Hồng chịu sự ghẻ lạnh, đay nghiến và mỉa mai của người cô bên nhà “thầy”. Bên cạnh đó còn là hình ảnh người mẹ nghèo tiều tụy với một tình yêu thương con vô bờ bến.

Bé Hồng sinh ra là kết quả của một cuộc hôn nhân không hạnh phúc. Bố là một kẻ nghiện ngập, chết mòn trên bàn thuốc phiện để lại cho mẹ con Hồng một cuộc sống tù túng cực độ cùng những cay nghiệt bên nhà nội, cuối cùng mẹ Hồng phải tha hương cầu thực, bỏ lại Hồng một mình sống với bà cô.

Nguyên Hồng mở đầu bằng cách kể nhẹ nhàng, nhiều chua xót “Tôi đã bỏ cái khăn tang bằng vải màn ở trên đầu đi rồi. Không phải đoạn tang thầy tôi mà vì tôi mới mua được cái mũ trắng và quần băng đen. Gần đến ngày giỗ đầu thầy tôi, mẹ tôi ở Thanh Hóa vẫn chưa về”. Một chuỗi tuổi thơ cay đắng mở đầu bằng “chiếc khăn tang” trắng, gợi lên trong lòng người đọc nhiều chua xót. Bé Hồng vẫn luôn mong ngóng người mẹ phương xa trở về trong ngày dỡ đầu của thầy. Tác giả được biết mẹ đang “bán bóng đèn và bán vàng hương ở chợ”, mẹ làm tất cả để mưu sinh để kiếm sống và để trở về.

Bé Hồng sống với bà cô cay nghiệt, ghẻ lạnh, luôn dùng những lời độc địa nhất để kể về mẹ của bé, để bôi thêm muối vào tâm hồn đứa trẻ thơ đang quá thiếu thốn tình mẫu tử. Bà cô là hiện thân của một xã hội phong kiến độc ác, nhiều hủ tục, nhiều cay đắng và bé Hồng là hiện thân của những người ở dưới đáy cùng xã hội, chịu đựng sự chà đạp và bất công nhất.

Trong một lần bà cô ấy gọi Hồng đến và nói “Mày có muốn vào Thanh hóa thăm mẹ mày không”, một câu hỏi chứa đầy hàm ý xấu khiến trái tim đứa trẻ toan run rẩy và toan gạt đầu đồng ý. Người đọc nhận ra một sự đấu tranh nội tâm đầy mâu thuẫn và kiềm chế đến tột cùng “tưởng đến vẻ mặt rầu rầu và sự hiền từ của mẹ tôi, và nghĩ đến cảnh thiếu thốn một tình thương yêu áp ủ từng phen làm tôi rớt nước mắt, tôi toan trả lời có. Nhưng, nhận

ra những ý nghĩ cay độc trong giọng nói và trên nét mặt khi cười rất kịch của cô tôi kia, tôi cúi đầu không đáp.

Vì tôi biết rõ, nhắc đến mẹ tôi, cô tôi chỉ có ý gieo rắc vào đầu óc tôi những hoài nghi để tôi khinh miệt và ruồng rẫy mẹ tôi, một người đàn bà đã bị cái tội là góa chồng, nợ nần cùng túng quá, phải bỏ con cái đi tha hương cầu thực”. Lời lẽ ấy của bé Hồng như một mũi dao đâm thẳng vào tim người đọc, bởi suy nghĩ của một đứa bé sống trong cảnh bị đọa đầy lại có thể sâu sắc như vậy. Bé Hồng đã phải trải qua một cuộc sống nhiều đắng cay nên buộc phải lớn, buộc phải trưởng thành.

Tâm lý của bé Hồng trong đoạn hội thoại này chất chứa yêu thương đối với người mẹ nghèo đáng thương. Nỗi khổ của mẹ, những hủ tục phong kiến ấy đã đè bẹp một người phụ nữ góa chồng, đẩy bà ấy đến bước đường cùng. Bé càng thương mẹ nhiều hơn, chỉ mong được gặp mẹ là đủ. Bằng cách xây dựng tâm lý cực kỳ tinh tế, Nguyên Hồng đã khiến người đọc không tìm được cảm xúc. Bởi vậy khi nghĩ về mẹ “tôi chỉ im lặng, cúi đầu, khóa mắt cay cay”, nén cảm xúc vào bên trong, không để nó bật ra trước mắt bà cô độc ác này, vì thế nào nếu khóc bà cô sẽ càng mỉa mai và châm biếm hơn.

Khi bà cô nhắc đến từ “em bé”, cô bảo rằng mẹ đã phải lén lút sinh em bé sau khi chưa đoạn tang chồng, cô bảo rằng mẹ là người đàn bà xấu xa. Nhưng bé Hồng bỏ mặc ngoài tai những lời nói cay nghiệt đó, vẫn yêu và thương mẹ vô cùng.

Hình ảnh người mẹ qua lời kể bà cô khiến bé Hồng ghen đắng, chua chát “Mẹ tôi ăn vận rách rưới, mặt mày xanh bủng, người gầy rạc đi, thấy thế bà ta thương tình toan gọi hỏi xem sao thì mẹ tôi vội quay đi, lấy nón che”. Đặc biệt ở suy nghĩ tiếp theo, tác giả đã diễn tả cực kỳ thành công tâm lý của nhân vật “giá những cỗ tục đã dày đọa mẹ tôi là một vật như hòn đá hay cục thủy tinh, đầu mẩu gỗ, tôi quyết vò lấy ngay mà cắn, mà nhai, mà nghiến cho kỳ nát vụn mới thôi”. Sự kìm nén cảm xúc bấy lâu nay khiến cho một đứa bé không thể chịu đựng được, đành phải để nó thoát ra bằng suy nghĩ đánh thép và cứng rắn như vậy. Ngôn ngữ gằn gỏi, đơn giản nhưng có góc cạnh sắc nhọn đã lột tả hết tâm lý của một đứa trẻ bị kìm kẹp.

Có thể nói đoạn trích này tác giả đã diễn tả cực kỳ thành công tâm lý nhân vật bé Hồng bằng hàng loạt động từ mạnh, ngôn ngữ sắc cạnh, phép đối lập đặc địa nhất. Đến phần thứ hai, giọng văn trở nên dịu nhẹ đi vì nó tái hiện lại cảnh gặp gỡ đầy cảm động giữa mẹ và bé Hồng sau bao nhiêu xa cách. Đây chính là mạch cảm xúc chính, là cao trào thắt nút tình cảm được mở bung ra để yêu thương ùa về.

Chỉ một tiếng gọi “Mợ!Mợ!Mợ ơi” khi thấy một người đàn bà giống mẹ mà tình yêu trong bé Hồng đã chực trào ra. Yêu thương từ lâu được kìm nén giờ đây có dịp được bật ra thành tiếng. Tiếng gọi của bé Hồng lúc ấy khiến người đọc đứt từng khúc ruột, đứt từng mạch cảm xúc. Sự liên tưởng của bé Hồng khi tưởng tượng ra viễn cảnh nếu đó không phải là mẹ thật hay, thật thú vị “cái làm đó không những làm tôi thẹn mà còn tủi

cực nữa, khác gì cái ảo ảnh của một dòng nước trong suốt chảy dưới bóng râm đã hiện ra trước con mắt gần rạn nứt của người bộ hành ngã gục giữa sa mạc. Xe chạy chậm chậm”. Phải thật sâu, thật tinh tế thì tác giả mới có thể liên tưởng phong phú và đúng đắn như vậy. Có lẽ vì đợi chờ yêu thương quá lâu, quá nhiều nên cái lầm lẫn phút chốc có thể khiến cho người ta rơi vào tuyệt vọng.

Khoảnh khắc bé Hồng được sà vào lòng mẹ thật cảm động. Tác giả đã dùng những lời lẽ đẹp nhất, ngọt ngào nhất để diễn tả lại khoảnh khắc hiếm hoi, cảm động đó “Phải bé lại và lăn vào lòng một người mẹ, áp mặt vào bầu sữa nóng của người miêng, để bàn tay người mẹ vuốt ve từ trên trán xuống cằm, và gãi rôm ở sống lưng cho, mới thấy người mẹ có một êm dịu vô cùng”. Câu văn này đã khiến không ít người run rẩy vì thương yêu vô bờ bến của tình mẫu tử.

Cuộc gặp gỡ định mệnh, và tình cảm cũng trở nên sâu và nặng hơn. Có thể nói người đọc đến đây đã thở phào nhẹ nhõm vì tình mẫu tử cuối cùng cũng được đền đáp. Không có sức mạnh nào hơn sức mạnh của tình mẫu tử, không có ai ngăn cản được mẹ và con đoàn tụ.

Bằng cách viết nhẹ nhàng và sâu lắng, cách diễn tả tâm lý cực kỳ sâu sắc và hơn hết bằng tình yêu thương vô bờ bên Nguyên Hồng đã khiến người đọc “ôm tim mình” mà khóc. “Trong lòng mẹ” luôn để lại trong lòng người những rung động ngọt ngào và chân thành nhất.

Tham khảo:

Các bài văn mẫu hay về Trong lòng mẹ

- [Soan bài trong lòng mẹ](#)
- [Tóm tắt Trong Lòng Mẹ](#)

Trên đây là một số bài văn phân tích đoạn trích trong lòng mẹ được biên soạn với mục đích giúp các em học sinh tham khảo và bổ sung vốn từ để có thể tự làm bài tốt hơn. Các bạn cũng có thể tham khảo thêm nhiều bài [văn mẫu 8](#) hay khác tại [doctailieu.com](#). Mọi ý kiến đóng góp của bạn là nền tảng giúp chúng tôi tự hoàn thiện và nâng cao chất lượng các bài viết.